

ГРОМАДСЬКІСТЬ ЯК ОКРЕМИЙ СУБ'ЄКТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ОБОРОНИ В УКРАЇНІ

Тарас Ігорович ОЛЕКСЮК,

*аспірант Харківського національного
університету внутрішніх справ*

Феномен суб'єкта з давніх часів досліджувався у вітчизняній та зарубіжній науковій думці крізь призму його філософських, соціологічних та правових витоків.

Водночас в умовах воєнного стану в Україні центральними суб'єктами постають сили безпеки та оборони, а також ті підприємства, установи, організації, інститути громадянського суспільства, волонтерські організації, які спрямовують свою діяльність на надання найбільшої допомоги силам безпеки та оборони, а також тим категоріям населення, повсякденне життя яких знає невідворотних змін з огляду на бойові дії.

Водночас діяльність суб'єктів у сучасних технологічних реаліях тісно переплітається з технічними інноваціями та формуванням всеохоплюючого цифрового середовища, у межах якого постають принципово нові категорії суб'єктів, а також їх характеристики в межах віртуальних взаємодій, такі як аватари, профілі та більш комплексні сайти та блоги. Знає сутнісних змін і підхід до формування ідентичності суб'єктів у постмодерній світобудові. На подібну ідентичність поряд із знаннями, досвідом, професійним рівнем все більше впливає професійність ведення соціальних мереж, залучення підписників, блогінг, а також здатність створювати контент.

Важливу ланку суб'єктного складу забезпечення територіальної оборони становить громадськість. Окремі вітчизняні науковці підкреслюють важливість впливу громадських організацій на стан національної безпеки та важливість комплексного та скоординованого підходу до залучення громадських організацій до забезпечення національної безпеки, узагальнюють та описують форми участі громадських організацій у забезпеченні національної безпеки через основні форми їх взаємодії з органами влади (інформування, контроль, консультування, активна участь) у забезпеченні національної безпеки [1]. Саме представники громадськості часто відіграють важливу роль в організації та проведенні цілої низки спортивних заходів, тренінгів, зустрічей, ознайомчих візитів, спрямованих на підвищення фізичної підготовленості підростаючого покоління, а також виховання *soft skills* («м'яких» навичок) з лідерства, командоутворення, проєктного менеджменту, що є необхідними в ході національного спротиву.

Водночас громадськість відіграє важливу роль в організації навчання (тренувань) для населення з територіальної оборони. При цьому варто зазначити, що такі заняття багато в чому мають засновуватися на підвищенні фізичної активності підростаючих поколінь. Окремі американські науковці зазначають, що молодь шкільного віку повинна щодня брати участь у 60-хвилинній або довшій фізичній активності, яка є відповідною для розвитку, приносить задоволення та передбачає різноманітні дії. Не тільки регулярна

фізична активність необхідна для нормального росту та розвитку, але й фізично активний спосіб життя в дитячі роки може допомогти знизити ризик розвитку деяких хронічних захворювань у подальшому житті. На додаток до аеробних занять, таких як плавання та їзда на велосипеді, дослідження все більше показують, що силові тренування можуть принести унікальні переваги дітям і підліткам, якщо їх правильно призначати та контролювати. Оскільки все більше дітей і підлітків займаються силовими тренуваннями в школах, оздоровчих клубах і спортивних тренувальних центрах, вкрай важливо визначити безпечні та ефективні практики, за допомогою яких силові тренування можуть покращити здоров'я, фізичну форму та спортивні результати молодшого населення [2, с. 60].

Ми глибоко переконані, що захисника чи захисницю важливо спочатку виховати, фізично підготувати, щоб у подальшому така особа була фізично придатною та мала відповідні морально-вольові якості для участі в національному спротиві. Зокрема, на рівні громадськості та підприємництва важлива роль відводиться спортивним клубам. Y. Chen зазначає, що традиційна модель спортивного навчання серйозно ігнорує суб'єктність студентів і її важко адаптувати до вимог розвитку військового спорту. Режим навчання в спортивному клубі компенсує традиційний режим навчання і може стимулювати та розвивати інтерес і хобі до фізичних вправ, що сприяє формуванню звички виконувати фізичні вправи. Реалізація режиму функціонування спортивного клубу повинна охоплювати науково обґрунтований механізм роботи, щоб зробити його ефективним [3].

Таким чином, осмислення діяльності громадськості як окремого суб'єкта забезпечення територіальної оборони в Україні дозволяє виокремити один із основних рушіїв, які приводять у дію цей складний та багатогранний механізм.

Список використаних джерел:

1. Kovalova O., Korniienko M., Pavliutin Y. The Role of Public Organizations in Ensuring National Security of Ukraine. *Cuestiones Politicas*. 2020. № 37 (65). pp. 136-155.
2. Faigenbaum A., Kraemer W., Blimkie C., Jeffreys I., Micheli L., Nitka M., Rowland T. Youth resistance training: updated position statement paper from the national strength and conditioning association. *Journal of Strength and Conditioning Research*. 2009. № 23. pp. 60-79.
3. Chen Y. The Study on the Teaching Model of Sports Clubs in Military Colleges. In: 8th International Conference on Management, Education and Information (MEICI). Shenyang, 21-23 September 2018. pp. 1231-1235.